

Qարմացել ու շարունակում
եմ զարմանալ, երբ բա-
նաստեղծություններ են
գրում աղջիկները, կանայք, երբ
հենց իրենի են երգ, բանաստեղծու-
թյուն, զարմացել ու շարունակում
եմ զարմանալ, երբ աղջիկները, կա-
նայք գեղանկարներ են անում, խա-
ղակում են՝ երածըսություն են հո-
րինում, երբ իրենի են գեղաթիւր,
խանդակ, մեղեղի: Այ, չես զարմա-
նում, երբ ասվածահաճ գործ են
անում սիրում են երկիր ու հող ոյա-
հողին, մանուկ են ծնում, երգ են
երգում, գործ են գործում...

Ի՞ն այսօրվա «գովական» աղջիկը հասցրել է սիրո արահետ դարձնել բանաստեղծական այն կածանը, որն արդեն արմատ ունի Արմատներության մեջութեան ասում է. «Ես ենք են խմել, ոյու էլ ինձ, գինի, Ո՞նց ոլիշի անցնենի զիւերով անդուռ»։ Եվ ժողովրդական մածողություն

րում, կեցվածք Գինին գինի է «Լուսաղեսին մի թաս նորից Սերը ծոցի կենացն ասի, որ հասկանաս ին կարուտից Գինին բռնել է, ես ավելի»: Պիտի այլեր ունենաս, ունենաս իեզ դահած լեզու, որ իրավունք ունենաս ասելու «Գինի, սրշիս հետ սեղան նստեցիր...»: Սեղան նստելը, իհարկե, լավ բան է, բայց գինու եւ կնոջ զավերն իրաւ շատ են նման եւ միայն ուշի զալուց հետ կարելի է ասել «Զո համը, հոգիս, ա-խ, չի մոռանում, Բայց դու ին զավը հետդ ո՞չ տարաւ»: «Մնացինք մենակ...» Երգի մեջ բանաստեղծուիին մտերմութեն ասում է «Ես իեզ եմ խմել, դու էլ ինձ, գինի, Ո՞նց դիտի անցնենք գիշերով անդուս»: Եկ ժողովրդական մտածողություն

Գինու նման թունդ թնդացող
մի բանաստեղծուհի

«Ազգ»ը անդրադառնում է վերջերս իր գրադարանին ընծայած Ժաննա Արքահամյանի ժողովածուին

Այս Արարացյան դաւս եկ որ-
քան էլ զարծանալի է, սիրո թե-
ման, կյանի թեման, հենց զի-
նու թեման էնոյն է խանդու-
խանդու իրենով արել, որ ֆիշ է
մնում ասես այ ծամթել աղ-
ջիկ, այ մազդ կտրած աղջիկ,
աղջիկ ես աղջկությունդ արա,
մայր դարձիր մայրությունդ ա-
րա, ի՞նչ ես զինու կուլան
ծեռիդ առել, զինու զավը
ծեռիդ առել ու երգում ես, ծեռ-
ծեռում, և զտեսնողը, անունդ
շիմացողն էլ կմտածի թե զի-
նու երգողը այր է Բայց որու
ս ժամանակարինեց Արքահա-
մանդ Գինին թունդ է, թունդ
զինին է սիրս բացում, լեզու
բացում, երբեմն նաեւ բլբլաց-
նում, գորացնում Գինին սիրս
է բացում ու սեր է բացնում:
Բայց երբ աղջիկն է հիշեց-
նում, որ զինին թունդ է, աղ-
ջիկն ավելի, կինն ավելի, դա
արդեն ոչ զինու գործն է, եւ ոչ
էլ կնոջ, այլ, ավելի շատ, սիրո
Ու թե զինու մեջ սեր ու կյանի
չի լինելու, էլ ի՞նչ զինի: Ու կա-
րողանալ էնոյն մերժանալ
ահնու հետ, որ նա է և նա նման

նը, որ բնակ խորթ չէ բանաստեղծուհուն, այստեղ մտերմորեն է հնչում. «Առանց մեզ սիրս ելել ու կերպ...»: Այո, ելած սիրտ է բանաստեղծուհին, ցավ զգացող, կարեկից: «Սայրս» բանաստեղծությամբ նա հարսացնում է մեր ճայրեցությունը. «Սայր իմ, հոգին խնկե խորան, Ծոցիդ համը մեզ մանկություն...», մայր, որը «Մրացած ճեմակություն» դարձավ, «սերդ, սակայն, չծերացավ»: Թող անունը աղոթ լինի, համբույրը՝ խաչքար, բայց զգալ ու տեսնել է դեմք աղջումը «Կաթում ես կարծես սեփա-

կան մեղմից», «Դուքն իմ կարողի
մոխիրն է խառնում», «Սութը այս
զիւեր մեզ լցրեց իմ մեջ», «Եվ կար-
կաչեցիր դու էլ իմ կողմին»... Կա-
րելի է լեցուն նման տողեր վերցնել,
բառատողեր, ամբողջական բա-
նաստեղծություններ կարդալ ոչ թե
համոզվելու, որ նա բանաստեղծու-
իկ-է, այլ, որ ավելի բարձր է, հաշ-
վել այն մատի հետ, որ... բանաստեղ-
ծուին այս աշխարհում մեր բա-
ժին գինին է ըստում, իր սերն է երգ
դարձնում... միշտ էլ գինուց թունդ
է նմալու: Ursի հետ ո՞վ չի գրուցում:
Ursի հետ գրույց է անում նաև բա-
նաստեղծուին: «Բայց հավատում
եմ, սիրս իմ, ու սրտին»: Թե սիրո
մեջ նաև մերի զործել կա, աղայ
ներող ու մեծ տեսի է ինեւ մուրո-

ՏՐԱՎԵՐՆԱԿԱՆ

**Ղաշնակահար Խրիստո Ուկինոսյանի
կրկնու CD-նկար**

«Լորիս Սեւիննիյանը ինքնաշխոյ խառնվածի տեր դաւնակահար է, որ տասնիննա տարի նվիրված է իր ասդարեզին», գրում է «24 ժամ» թերթը ըվեյցարական ցջանակներում ծանոթ դաւնակահար Լորիս Սեւիննիյանի մասին, որ վերցերս, ըստ Փարիզի «Յառաջ» օրարերքի, հրադարակ է հանել երկու կոմունական ձայնասկավառակ (CD): Սեւեր նվիրված 20-րդ դարի ըվեյցարական երաժշտությանը (Ռաֆայել դ'Ալեսանդրո, Օրմար Շեն, Ֆրանկ Մարտեն, Ունե Օքերտոն), իսկ երկրորդ՝ Սուսորդսկուն եւ Ալեքսանդր Բորոդինին (Թարլո Շյուն եւ Պողոսիցին եւ Փըրիք սյուիտ-սկերզո): Երկուսն էլ դրական լայն արձագանքի են արժանացել մամուլի կողմից: Ուրեմն Ժենեն գնահատանով է արտահայտվել կտորների ընտրության ինքնաշխոյության եւ մեկնաբանության բարձր ուրակի Վերաբերյալ: «Յառաջ» ավելացնում է, որ Ռ. Օքերտոնի «Ռումիուս» կտորը ծոնված է համապատես և Սեւիննիյանին եւ համարվում է «համաշխարհային առաջին» այն իմաստով, որ երաժշտասեր հասարակությանը ներկայացվում է առաջին անգամ այդ CD-ով: Իսկ Ռ. դ'Ալեսանդրոյի 24 դրեյվուդների ամբողջական արձանագրությունը դարձյալ առաջին անգամ է ներկայացվում ընորհիկ Սեւիննիյանի ջաների:

5.0.

Թղթաժինության պիեսների թատրական բնութագումները

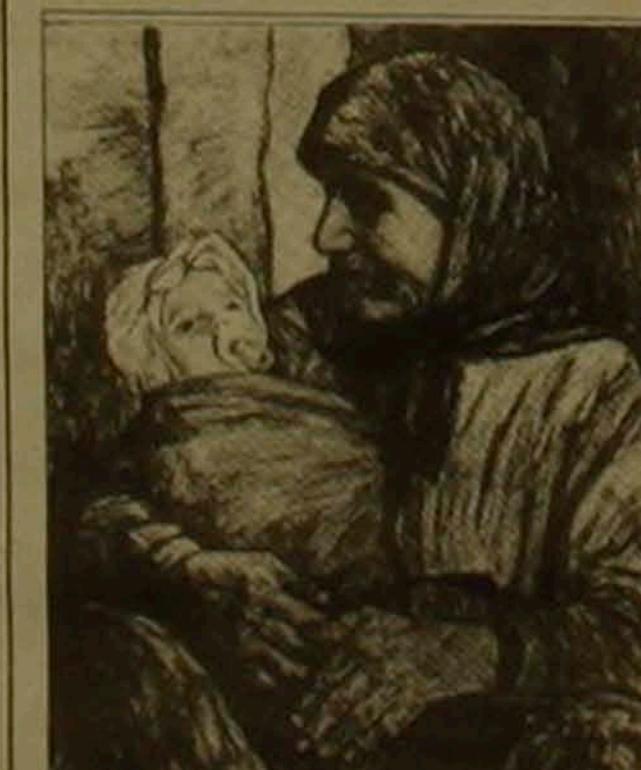
Նրանսահայ հայտնի քատերական գործիչ Արքի Յովհաննիսյանի դեկավարությամբ «Դամազգայինի» Դիմակը եւ Դայ քատրոնի ընկերակցության խումբը իրենց քատերական - ընթերցումների հիմքերորդ շարժով գործնա-

Թատերական ընթեցումների նման միջոցառումները Վկայում են, որ նույնիսկ բեմի եւ բեմադրության համադրատասխան դայնանների չգոյության դարագաներում կարելի է, ցանկության եւ մանավանդ նվիրվածության դեղինում, ստեղծել հայրենասիրական ու հայրենադասահոդաննան մքնություն սփյուռքում: «Խսմբի խաղարկության մեջ հազիվ զգալի է այլեւս ընթեցումի գործոնը, եւ մեծ աշխատանք դիմության համար հաւաքության անցումը դեղի խկական, լման բեմադրութեան մը», եզրակացնում է «Յառաօղո»:

ԳԵՂԱՐՎԵՍ

Ահարն Խուղավերդյանի աշխատանքների գուցահանդեսը Ազգային պատկերասրահում

Ահարն Խուղավերդյանին հետաքրքրեց և կերպարվեսի գրեթե բոլոր ժեսակը ները փորագրություն, գծանկարչություն, ոլակաց, գրի ծեւավորում և անդակ։ Այս ամենից նա նախաղաց Վուրյունը տվել է թեմատիկ կոմպոզիցիոն աշխատանիւններին՝ բնանկարին եւ նաև պատճենագործություններին։

Ծնվել է Վանում, Եկարիչ-Մանղակագործ Գետրդ Խուդավերդյանի ընտանիքում: 1915 թվականին, մեծ եղեռնի մահաբեր ալիրդ Մանուկ Ահարոնի ափ է հանում Ալեքսանդրապոլում, ունա աղաստան է գտնում ամերիկյան որոտանու:

Առաջանական պատճենները հայության մասին աշխարհագրական տեսական տվյալներ են:

Նկարչական բարձրագույն կրթությունն ստացել է Սովորայի գեղարվեսի հմտիքություն:

Դայրենական դատավորության ամցել
Դայրենական դատավորության ռազմածառ
կաներով, իսկ զորացրվելուց հետ
ստղծել է աշխարհամարտին նվիրվա
փորագրությունների մի ամբողջ շարժ

Վրա մեծ տղավորություն բողեցին Դրանք ինձ հիշեցրին իին հայկական սովորությունները Նկարներից զգաց- Վում է հոդի ռունչը, ծաղիկների բուր-

Մարզական

ՍԵՐԱՆԻ ԹԵՂԻՆ

Փառատոն «Դինամո» մարզադահլիճում

Հանրապետական ֆեղերացիայի զավաքի խաղարկությունը

Երեսանի «Դինամո» մարզադահլիճը հյուրընկանել է սեղանի թենիսի մեջ լավագույն վարդեմերին, որոն մասնակցեցին հանրադեսության ֆեղերացիայի զավաքի խաղարկությանը:

Ծագրված է կայացնել Հայաստանի 1998-ի առաջնությունը, որի հիմն վրա որոշվելու է ին երանի հանրամական Հանրադեսության միջազգային մրցաւային, ինչը են 1998 թ.-ի առդիի վեցին եղանակով կայանայի Եվրոպայի առաջնությանը մասնակցող ազգային հավաքանի անդամներին:

Մրցումներն ամցան ինչս լարված դայլարում, խաղացողների տարիք տարեցում է 13-ից 44 տարեկան միջև... Եղանակի մրցումները եւ լարգեատումը բավականին ցերացեցին մրնությունը, մանական որ մարզադահլիճ է ին եկել Եվրոպայի նախկին հնմունության մեջ Բագրա Բուռնազյանը ու Սամվել Վարդանյանը, միջազգային կարգի սպորտի վարդես Արմեն Պողոսյանը:

Տղամարդկանց անհատական մրցումներում հաղթող ճանաչվեց Դավիթ Սարգսյանը, որը 3-1 հաշվով դարձության մատնեց Արևակ Դարույնյանին. Դավիթը առաջին մրցանակներին միացած նաև զուգահանդերում եղու Սակինյանի հետ 2-0 հաշվով դարձության մատներու Սուրան Ասարյան-Արտուր Պողոսյան զուգին Արտակ Վարդանյանը, միջազգային կարգի սպորտի վարդես Արմեն Պողոսյանը:

